

- ii) Общият съд не е взел предвид разпоредбите, свързани с поверителността, конкретно в законодателството в областта на пускането на пазара на продукти за растителна защита, а именно Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾; и
- iii) Общият съд е допуснал грешка в преценката на необходимостта член 6, параграф 1 от Орхуския регламент да се тълкува доколкото е възможно в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз и със Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (TRIPS).

- ⁽¹⁾ ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126.
- ⁽²⁾ ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76.
- ⁽³⁾ ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30.
- ⁽⁴⁾ ОВ L 309, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 23 декември 2013 г. — Diageo Brands BV/Симирамида-04 ЕООД

(Дело C-681/13)

(2014/C 71/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Diageo Brands BV

Ответник: Симирамида-04 ЕООД

Преюдициални въпроси

- Следва ли член 34, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че това основание за отказ за признаване на съдебно решение обхваща и случай, в който решението на съда на държавата членка по постановяване на съдебното решение явно противоречи на правото на Съюза и това обстоятелство е известно на този съд?
- а) Следва ли член 34, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че успешното позоваване на това основание за отказ за признаване на съдебно решение се препятства от обстоятелството, че позоваващата се на това основание за отказ страна не е използвала всички средства за защита, налични в държавата членка, в която е постановено съдебното решение?

- б) При положителен отговор на въпрос 2, а) би ли било необходимо да се промени този отговор, ако използването на средствата за защита в държавата, в която е постановено съдебното решение, би било безсмислено, тъй като трябва да се приеме, че вследствие на това не би могло да се стигне до постановяване на различно съдебно решение?

- Следва ли член 14, параграф 1 от Директива 2004/48/ЕО ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба обхваща и съдебните разноски, направени от страните във връзка с правен спор в дадена държава членка относно иск за изплащане на обезщетение за вреди, при положение че този иск и правната защита срещу него засягат претендираното ангажиране на отговорността на ответника вследствие на предприемането в друга държава членка на действия по закрила на правото върху неговата марка — изземване на определени стоки и определени изявления на ответника — като във връзка с това се поставя и въпросът за признаването на решението на съда на последната държава членка в първата посочена държава членка?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).
- ⁽²⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

Преюдициално запитване, отправено от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция) на 27 декември 2013 г. — X AB/Skatteverket

(Дело C-686/13)

(2014/C 71/19)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: X AB

Ответник: Skatteverket

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС национална правна уредба, съгласно която държавата по установяване на предприятие не му позволява да приспадне загуба от разлики във валутния курс, включена в капиталовата му загуба, която е реализирало от притежавани от него като дълготраен финансов актив акции от дружество, установено в друга държава членка, когато държавата по установяване на първото предприятие прилага система, която не взема предвид реализираните от такива акции капиталови печалби и загуби при изчисляването на данъчната основа?